

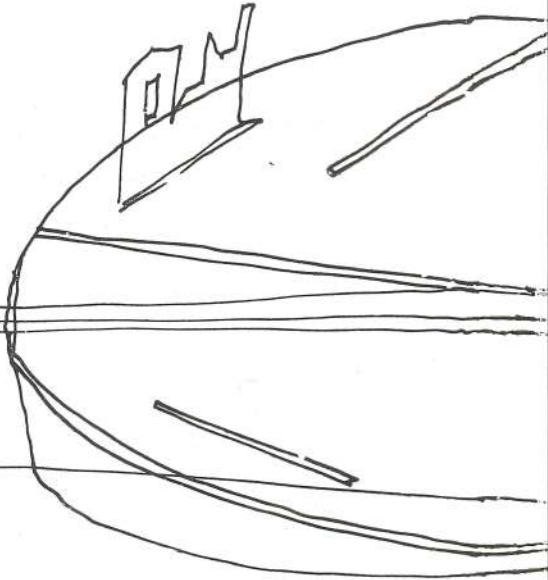
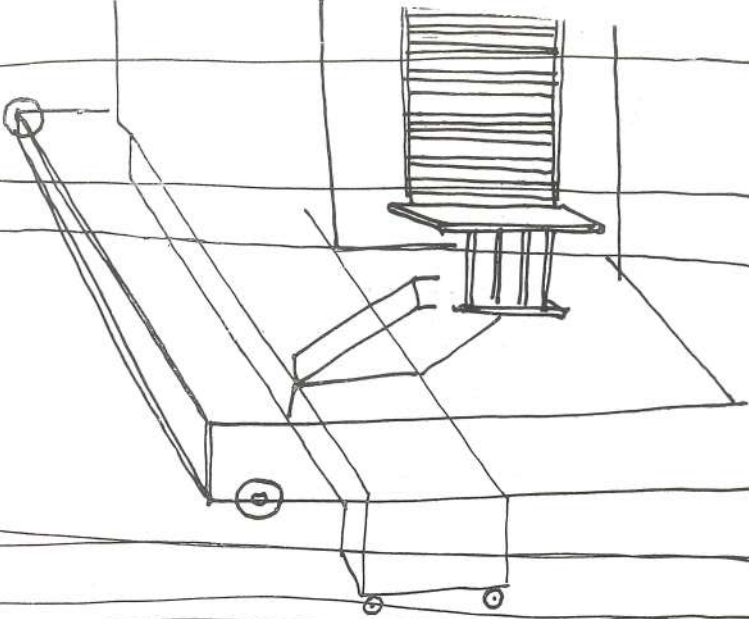
TEATRUL
NATIONAL
CLUJ

STAGIUNEA
1965-66

NU STAI
TURNUL EIFFEL

DE

ECATERINA
OPROIU

Am zărit lumină pe pământ,
Și m-am născut și eu
Să văd ce mai faceți.

Sănătoși? Voinici?
Cum o mai duceți cu fericirea?

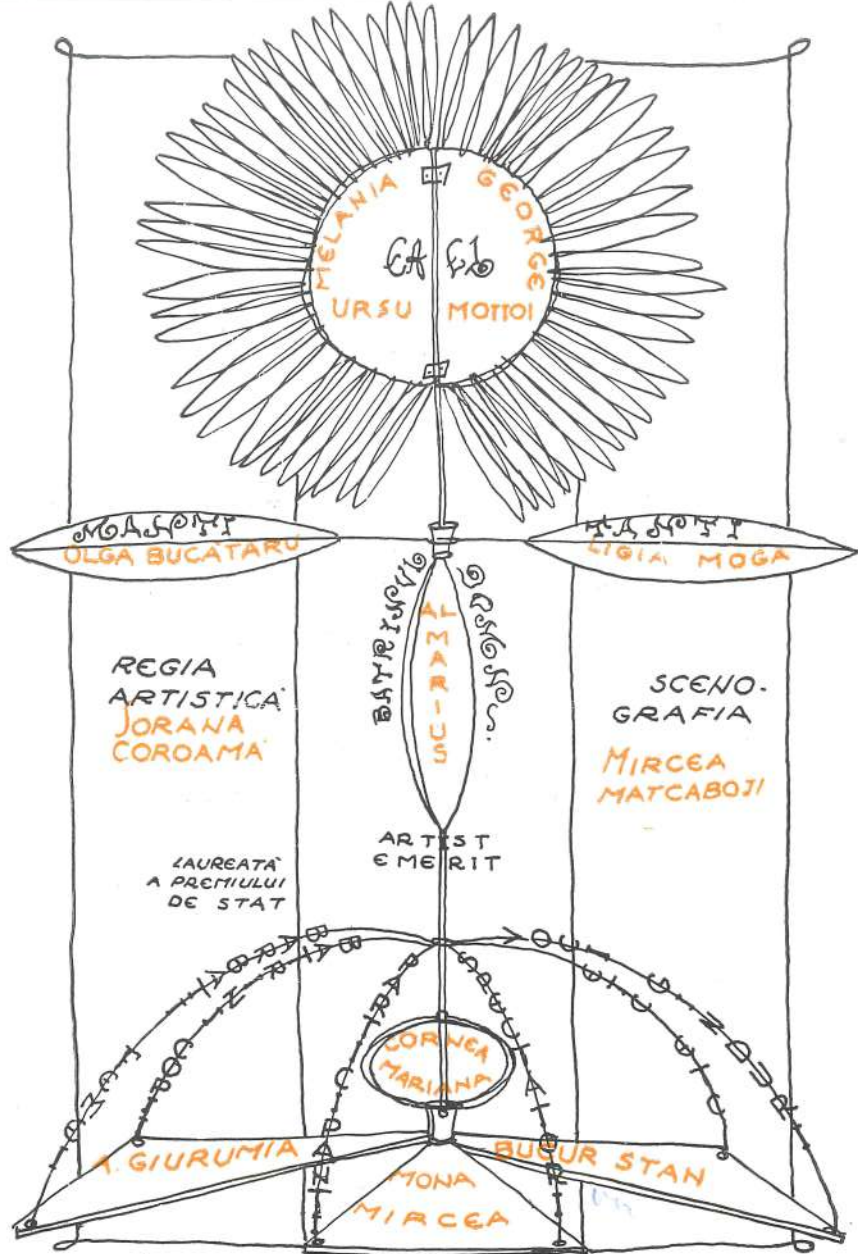
Mulțumesc, nu-mi răspundeți.
Nu am timp de răspunsuri,
Abia dacă am timp să pun întrebări.

Dar îmi place aici.
E cald, e frumos,
Și alita lumină incit
Crește iarba.

Iar fata aceea, iată,
Se uită la mine cu sufletul...
Nu, dragă, nu te deranjo să mă iubești.

O cafea neagră voi servi, totuși,
Din mina ta.
Îmi place că tu știi s-o faci
Amară.

MARIN SORESCU

ECATERINA OPROIU

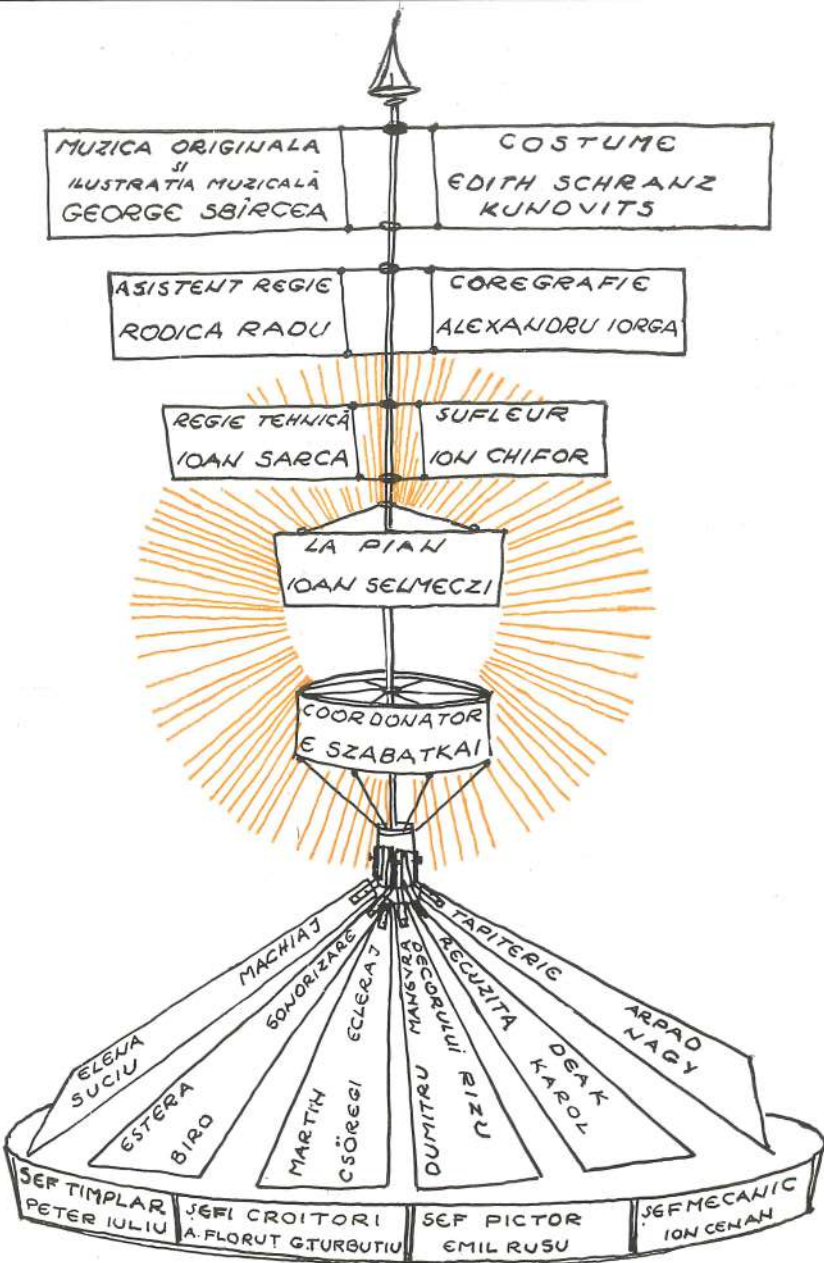
Iubiții mei, dragii mei, vă dați seama ce noroc a dat pe capul
meu? Să renasc orașul, în care m-am născut!

Acum totul trebuie luat de la-nceput. Trebuie să redescoperim stelele.

Ai încredere, draga mea. Ai încredere și vino cu mine.

Dragii noștri, dragii noștri născuți
 În anii 1955, 964, 971, 980,
 Veți știți despre noi că sîntem sănătoși,
 Înebuniți de faptul că timpul trece iute.
 Veți știți că ne îmbunătățim respirația
 Pe măsura ritmurilor noi.
 Veți știți c-am ridicat încă trei șantiere,
 Că avem drame sentimentale,
 Că toți zarzării curților noastre
 Au devenit caiși tecunzi,
 Că ducem în spate pămîntul
 Luminați de stele despre care n-am avut
 Vreme să aflăm prea multe.

ADRIAN PĂUNESCU

